

Джордж Байрон

Строфи, съчинени по време
на буря

Студен е Вихърът в нощта,
де Пинд се извишава.
С потоци яростна вода
небето отмъщава.

Водач ний нямаме със нас,
надежда не остана.
И светне ли се – виждам аз
навред златиста пяна.

Да бе там хижичка поне,
което зърнах горе,
как спрели бихме ний – но не!
Било то гроб съборен.

Дочувам повик уморен
сред водната лавина.
Другарят ми зове до мен
далечната родина.

В миг изстрел! Пак!... Какво е туй?
За нас ли да подсказе?
Наблизо някой да ни чуй,
подслон да ни покаже?

Но кой в такава нощ би смял
да търси път опасен?
Кой чул би нашия сигнал
сред грохота ужасен?

Та всеки ще се двоуми,
дори в земя позната,
и ще помисли, че гърми
разбойник в планината...

А тук бучи, фучи, ръмжи
вред вятърът бездомен –
и все пак още ме държи
един-едничък спомен,

дорде се блъскаме без път

край пропасти отвесни,
доде стихииите реват,
о, Флоренс мила, де си?

Дано не си в морето пак,
отдавна ти отплува!
Дано над мене само в мрак
вихрушка да бушува!

Сироко духаше от юг,
простих се с твоите устни,
а корабът със скърцащ звук
по път пенлив се впусна.

И на Испания брега
той стигнал е със дните,
че тежко би било сега
да страдаш сред вълните,

и както тук, в тъма и страх,
пак моят дух се връща
в ония дни на волен смях
и волен, те прегръща,

дали над бялата стена
сега не се навеждаш –
цял Кадис е във светлина –
и залива поглеждаш,

и виждаш островите тук,
и пясъка пак галиш,
усмихваш се на всеки друг,
за мен с въздишка жалиш?

А щом ти кажат в тоя час,
че пак си побледняла,
че скръб те мъчи с тайна власт,
сълза че си проляла –

отблъскваш с весело лице
шегите ми нескромни
и неусетно спомняш все

тоз, който ще те помни.

Така, макар далеч от теб,
през тъмни небосклони,
през планини и бяс свиреп
душата ми те гони.

1809

КРАЙ

© Цветан Стоянов, превод от английски

George Byron
, 1809

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, 2008

Публикация

Джордж Гордън Байрон
Слънце на безсънните
Стихотворения
Английска. Първо и второ издание
Литературна група – ХЛ. 04/9536675331/5559-11-88

Предговор: Александър Шурбанов

Подбор: Любен Любенов

Превод: Григор Ленков, Любен Любенов, Цветан Стоянов, Александър Шурбанов,

Евгения Панчева, Николай Бояджиев

Бележките са от: Юлия Стефанова

Рецензент: Александър Шурбанов

Съставител: Любен Любенов

Редактор: доц. Юлия Стефанова

Редактор на издателството: Владимир Левчев

Художник: Иван Кьосев

Художник-редактор: Николай Пекарев

Технически редактор: Ставри Захариев

Коректор: Евгения Джамбазова

Дадена за набор октомври 1988 г. Подписана за печат януари 1989 г. Излязла от печат
март 1989 г.

Формат 70/90/32. Печатни коли 11. Издателски коли 6.42. УИК 6.97. Цена 1,28 лв.

Печат: „Георги Димитров“, София

Издателство „Народна култура“, София, 1988

Ч 820–1

THE WORKS OF LORD BYRON

Publisher by A. and W. Galignany Paris, 1822

THE POETICAL WORKS OF LORD BYRON

Lock & Co. Limited London, Melbourn and Toronto

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6655>]